

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 218.418 van 12 maart 2012
in de zaak A. 202.721/IX-7493**

In zake : Bjorn VANHUYSSSE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pascal Malumgré
kantoor houdend te 3980 Tessenderlo
Lichtveld 38/001
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Landsverdediging

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 5 december 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de minister van Defensie van 29 september 2011 houdende weigering van het ontslag van de verzoeker uit het kader van de beroepsofficieren.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Geert De Bleeckere heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 februari 2012.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pascal Malumgré, die verschijnt voor de verzoeker, en majoor militair administrateur Philippe Van Gyseghem, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is officier in het beroepskader van het korps van de dekkofficieren in de marine, en is bekleed met de graad van luitenant-ter-zee.

3.2. In augustus 1998 start de verzoeker, in de hoedanigheid van kandidaat-beroepsofficier, een vorming in de polytechnische faculteit van de Koninklijke Militaire School (KMS). In december 2003 behaalt hij het diploma van burgerlijk ingenieur polytechnicus.

3.3. Op 3 augustus 2006 stelt de verzoeker zich kandidaat voor de werving ingenieur van het militair materieel (IMM), sessie 2007. Zijn kandidatuur wordt aanvaard en vervolgens volgt hij van 30 juli 2007 tot 1 juni 2009 de IMM-vorming, die uit twee gedeelten bestaat: een academisch gedeelte aan de Université de Liège (ULg) van september 2007 tot juni 2008 en een stagegedeelte, gedurende zes weken in Antwerpen en daarna van 1 november 2008 tot 27 mei 2009 bij de Nederlandse Defensie. Voor de duur van de vorming wordt de verzoeker geaffecteerd aan het bataljon hoofdkwartier te Evere. Op 1 juli 2009 behaalt de verzoeker het IMM-brevet.

3.4. Op 3 maart 2010 vraagt de verzoeker middels een model B om het einde van zijn rendementsperiode en het nog terug te betalen bedrag te kennen. In een e-mail van 2 juli 2010 antwoordt de sectie afvloeiingen van de divisie personeelsbeheer van ADHR hem:

“Als beroepsofficier polytechniciën hebt u een rendementsperiode van 7,5 jaar, deze begint op 01/10/04 en eindigt op 30/06/11.

Indien u zou vertrekken op bijvoorbeeld 01/09/10 dan zou dit de volgende formule geven: $90 \text{ mnd} - 80 \text{ mnd} / 90 \text{ mnd} \times 73\% \times 57.500 \text{ EUR}$ (geschat bedrag) = 4.663 EUR

57500 EUR is het geschatte bedrag van wedden, eindejaarstoelage en vakantiegeld van de eerste dag als KBO tem de laatste dag KBO.

Aangezien u IMM bent, is er misschien nog een bijkomende rendementsperiode die hieraan moet worden toegevoegd (1,5 duur van de vorming), maar dit hangt van het feit af of u deze vorming al dan niet met volledige dienstontheffing met een burgerdiploma hebt gevolgd. Indien u de titel IMM behaald heeft in stage zijnde in een eenheid binnen Defensie, impliceert dit GEEN bijkomende rendementsperiode.

Dat het voorgaande vastgelegd wordt in het 4de lid van de wet van 16 maart 2000 :

De rendementsperiodes bedoelde in deze paragraaf mogen evenwel, per vorming, niet kleiner zijn dan drie jaar, noch twaalf jaar overschrijden. Wordt gelijkgesteld aan een vorming op kosten van de het Ministerie van Landsverdediging elke vorming waarvoor de militair volledige dienstontheffing voor de ganse duur van de vorming heeft bekomen.”

Ondertussen -op 12 mei 2010- had de verzoeker ook bij zijn syndicale afgevaardigde geïnformeerd naar de rendementsperiode en het terug te betalen bedrag. Op 14 juni 2010 wordt hem medegedeeld dat hij, indien hij Defensie op 1 juli 2011 zou verlaten, 41.718,01 euro zou moeten terugbetalen -bedrag dat berekend werd rekening houdend met zijn vorming als ingenieur en zijn vorming als IMM- hetgeen overeenkomt met een te volbrengen rendementsperiode van 126 maanden.

3.5. Op 23 mei 2011 vraagt de verzoeker ontslag aan met ingang van 1 oktober 2011. Zijn korpscommandant verleent een ongunstig advies.

3.6. Op 29 september 2011 weigert de minister het ontslag. Dit is de bestreden beslissing; de verzoeker neemt er op 28 oktober 2011 kennis van. Zij steunt op volgende motieven:

“Motivering in rechte:

1. Wet van 1 maart 1958 betreffende het statuut van de beroepsofficieren van de krijgsmacht, artikel 21
2. Wet van 16 maart 2000 betreffende het ontslag van bepaalde militairen en de verbreking van de dienstneming of wederdienstneming van bepaalde kandidaat-militairen, de vaststelling van de rendementsperiode (...), artikelen 3 en 4
3. Koninklijk besluit van 7 april 1959 betreffende de stand en de bevordering van de beroepsofficieren, artikel 30ter

Motivering in feite:

Uit artikel 21 van de wet van 1 maart 1958 blijkt dat de Minister van Landsverdediging het ontslag steeds kan weigeren indien hij oordeelt dat dit strijdig is met het dienstbelang.

U werd op datum van 18 augustus 1998 ingelijfd als kandidaat-officier in de faculteit polytechniek van de KMS en uw kandidatuurperiode is geëindigd op 26 september 2003, datum waarop u werd opgenomen in het kader van de beroepsofficieren. Volgens de voorschriften uit Ref 2 is voor u een rendementsperiode van zeven jaar en half van toepassing.

Bovendien hebt u de vorming IMM gevolgd van 30 juli 2007 tot 1 juni 2009, wat leidt tot een bijkomende rendementsperiode van drie jaar. Rekening houdende met de duur van de vorming IMM zal uw totale rendementsperiode dus eindigen op datum van 1 mei 2016.

Tot nu toe hebt u uw rendementsperiode binnen het Departement van Defensie niet volledig vervuld. Overigens bestaat er binnen de Marine Component nog steeds een behoefte aan officieren met een gelijkwaardig competentie profiel als het uwe. Uw definitief vertrek is dus strijdig met het dienstbelang.

Om die redenen kan ik geen gunstig gevolg geven aan uw aanvraag tot ontslag op 1 oktober 2011.”

IV. Onderzoek van de vordering

4. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onderzoek naar de ernst van de aangevoerde middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

5. De verzoeker voert de schending aan van het gelijkheidsbeginsel enerzijds doordat zijn rendementsperiode in vergelijking met die van twee andere officieren ongunstiger werd berekend en anderzijds doordat zijn bijkomende rendementsperiode voor IMM-vorming niet correct werd berekend.

Hij stelt vooreerst dat twee collega's, die samen met hem de IMM-vorming hebben gevolgd met dien verstande dat zij een volledige master aan de ULg hebben gevolgd en administratief werden aangehecht aan het arsenaal van ROCOURT, beschouwd werden als zijnde in stage in een eenheid binnen Defensie, waardoor hen geen bijkomende rendementsperiode wordt aangerekend. De verzoeker heeft slechts 1 academiejaar aan de ULg gevolgd en heeft daarna een stage volbracht bij het Nederlands ministerie van Defensie die werd afgesloten met een proefschrift. Nu de stage en het proefschrift naast voor de Nederlandse ook voor de Belgische marine component een praktisch nut hebben, kan ook hem geen bijkomende rendementsperiode worden aangerekend.

Voorts voert hij aan dat de berekening van de bijkomende rendementsperiode niet correct is doordat de werkelijk duur van de IMM-vorming verkeerd werd bepaald. Hij zet uiteen dat de academische vorming liep van 17 september 2007 tot 1 juni 2008 -9 maanden-, dat de stage in Nederland duurde van 1 november 2008 tot 27 mei 2009 -7 maanden- en dat, wanneer rekening gehouden wordt met de stageperiode in Antwerpen, de daadwerkelijke duur van de vorming hooguit 17,5 maanden bedroeg en geen twee jaar. Daarenboven genoot hij weliswaar dienstontheffing vanaf 30 juli 2007 om de opleiding te volgen, maar is hij zijn functie blijven uitoefenen tot eind augustus 2007 zodat de duur van de

vorming nog met een maand verminderd moet worden. De duur van de bijkomende rendementsperiode werd dan ook ten onrechte op drie jaar vastgesteld.

6. De verwerende partij antwoordt dat het middel feitelijke grondslag mist omdat de twee officieren waar de verzoeker naar verwijst nog steeds deel uitmaken van de krijgsmacht zodat de problematiek van rendementsvoorwaarde in het kader van een ontslagaanvraag zich niet stelt. Zij merkt voorts op dat de verzoeker nalaat een stuk neer te leggen waaruit de ongelijke rendementsberekening zou blijken. In ondergeschikte orde stelt zij dat het middel louter berust op hypothesen en derhalve niet ontvankelijk is. Bovendien gaat verzoekers berekeningswijze in tegen de wet van 16 maart 2000 betreffende het ontslag van bepaalde militairen en de verbreking van de dienstneming of wederdienstneming van bepaalde kandidaat-militairen, de vaststelling van de rendementsperiode en het terugvorderen door de Staat van een deel van de door de Staat gedragen kosten voor de vorming en van een gedeelte van de tijdens de vorming genoten wedden (hierna: de wet van 16 maart 2000), doordat hij een criterium -locatie van de stageplaats- hanteert dat niet in de wet is voorzien. Hoe de stage verlopen is, is irrelevant om een schending van het gelijkheidsbeginsel te onderzoeken.

Beoordeling

7. De verzoeker brengt geen enkel stuk bij waaruit blijkt dat voor de twee collega's die samen met hem de IMM-vorming hebben gevolgd, geen bijkomende rendementsperiode is aangerekend. In tegendeel legt de verwerende partij het bewijs voor dat de bewuste twee officieren op 15 december 2011 nog steeds deel uitmaken van de krijgsmacht en dat de problematiek van de rendementsvoorwaarde in het kader de ontslagaanvraag zich derhalve niet stelt. Deze vaststelling volstaat om het middel als niet ernstig af te wijzen in de mate erin wordt aangevoerd dat het gelijkheidsbeginsel geschonden is doordat de rendementsperiode van twee collega's gunstiger werd berekend dan verzoekers rendementsperiode.

8. De verzoeker voert nog aan dat het gelijkheidsbeginsel is geschonden doordat de berekening van zijn bijkomende rendementsperiode niet correct is gebeurd. Hij laat evenwel na aan te geven op welke wijze hierdoor het gelijkheidsbeginsel is miskend.

9. Het middel is niet ernstig.

B. Tweede en derde middel

Standpunt van de partijen

10. Het tweede middel is ontleend aan de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de formele motiveringswet).

In het eerste onderdeel van het middel voert de verzoeker aan dat de motivering van de bestreden beslissing niet pertinent is waar gesteld wordt dat het ontslag strijdig is met het dienstbelang en dat er binnen de marine-component nog steeds behoefte is aan officieren met een gelijkwaardig competentieprofiel als dat van de verzoeker. Hij stelt enerzijds dat een competentieprofiel zoals het zijne -officier zonder CCO-opleiding maar met IMM-vorming- in de toekomst niet meer ondersteund wordt en verwijst ter staving naar de uiteenzetting van de loopbaanpaden voor marineofficieren die op 7 april 2001 werd gegeven, naar het advies van de korpscommandant inzake zijn ontslagaanvraag en naar de loopbaanpas voor zijn situatie waaruit moet blijken dat hij geen kans op doorgroeimogelijkheden binnen de krijgsmacht heeft. Bovendien werd hij sinds het behalen van het IMM-brevet met geen enkel interessant en uitdagend project meer belast, hetgeen leidt tot een feitelijke achteruitgang in een snel evoluerende arbeidsmarkt. Anderzijds stelt de verzoeker dat er binnen de marine-component voldoende officieren zijn met een scheepsbouwkundige kennis, nu er de voorbije jaren twee officieren afgestudeerd zijn die een scheepsbouwkundige opleiding hebben gevolgd die analoog is aan de door hem gevolgde opleiding.

In het tweede onderdeel van het tweede middel voert de verzoeker aan dat de bestreden beslissing ten onrechte gemotiveerd wordt door verwijzing naar een bijkomende rendementsperiode voor het volgen van de IMM-vorming. Hij stelt, onder verwijzing naar de e-mail van 2 juli 2010 en artikel 3, § 2, vierde lid, van de wet van 16 maart 2000, dat niet voldaan is aan een voorwaarde -te weten het verkregen hebben van een volledige dienstonthefing voor de ganse duur van de opleiding- om hem voor de vorming een bijkomende rendementsperiode aan te rekenen, aangezien hij gedurende de vorming geaffecteerd was aan het bataljon hoofdkwartier te Evere en dit dient aanzien te worden als een stage binnen een eenheid van Defensie.

Het derde middel is ontleend aan de schending van artikel 21, § 4, van de wet van 1 maart 1958 betreffende het statuut van beroepsofficieren van de Krijgsmacht (hierna: de wet van 1 maart 1958) dat bepaalt dat de ontslagaanvraag, behoudens in de door de Koning of de overheid die Hij aanduidt uitdrukkelijk gemotiveerde uitzonderingsgevallen, niet strijdig is met het dienstbelang wanneer de betrokken hulpofficier in werkelijke dienst is gebleven gedurende de volledige rendementsperiode bedoeld in artikel 3 van de wet van 16 maart 2000. De verzoeker voert aan dat nu hij aan alle rendements- en dienstvoorwaarden voldoet zijn ontslag slechts geweigerd kon worden wanneer de minister kan aantonen dat er sprake is van een uitzonderingsgeval, wat te dezen evenwel niet het geval is. In zoverre het uitzonderingsgeval zou bestaan in een tekort aan officieren met hetzelfde profiel als dat van de verzoeker gaat het om een toestand die de overheid door haar personeelspolitiek zelf gecreëerd heeft, hetgeen geen uitzonderingsgeval kan uitmaken. Daarenboven zijn er de afgelopen jaren diverse ingenieurs afgestuurd met dezelfde specialisatie als die van de verzoeker.

11. Met betrekking tot het eerste onderdeel van het tweede middel legt de verwerende partij een stuk voor dat het reël en ernstig tekort -47 posten waarvan slechts 26 ingevuld- aan officieren met een gelijkwaardig competentieprofiel als dat van de verzoeker moet staven. Zij wijst er voorts op dat verzoekers korpscommandant een negatief -en niet door de verzoeker betwist- advies gegeven heeft over diens ontslagaanvraag met verwijzing naar het tekort

aan technisch personeel. Actueel zijn er binnen de marine component drie functies die enkel kunnen worden ingevuld door iemand met een IMM-brevet. Het ontslag van de verzoeker zou er toe leiden dat een prioritaire plaats niet wordt ingevuld terwijl er talrijke projecten lopende zijn. Verzoekers verwijzingen naar het bestaan van doorgroeimogelijkheden in de toekomst en de arbeidsmarkt zijn bovendien aspecten die niet relevant zijn bij de beoordeling van het dienstbelang van Defensie.

Op het tweede onderdeel van het tweede middel antwoordt de verwerende partij dat wel degelijk terecht een bijkomende rendementsperiode voor het volgen van de IMM-vorming werd aangerekend nu de verzoeker de bewuste vorming wél met volledige dienstontheffing heeft gevolgd. Omdat hij ingevolge zijn vorming lange tijd afwezig was, werd hij administratief overgeplaatst naar het bataljon hoofdkwartier te Evere dat instaat voor het administratief beheer van iedere persoon die wegens een langdurige vorming, een desertie, een langdurige medische vrijstelling, een langdurig verblijf in het buitenland,... lange tijd niet meer aanwezig is in zijn eenheid. De verzoeker was niet langer tewerkgesteld in zijn vorige eenheid en verrichte er geen prestaties meer. De stukken die de verzoeker bijvoegt waarop zijn naam vermeld staat als correspondent leveren niet het bewijs van het tegendeel nu het slechts om een vermelding in een template van een document gaat.

Op het derde middel repliceert de verwerende partij dat de verzoeker tevergeefs de schending inroept van artikel 21, § 4, van de wet van 1 maart 1958 nu de bestreden beslissing steunt op artikel 21, § 2, van voormelde wet aangezien de verzoeker niet voldoet aan de rendementsvoorwaarde. Er moet dus geen gemotiveerd uitzonderingsgeval worden aangetoond en zelfs indien zulks wel het geval zou zijn is de motivering met betrekking tot het dienstbelang adequaat.

Beoordeling

a) Vooraf

12. Om te beoordelen of de verwerende partij afdoende gemotiveerd heeft waarom de weigering van verzoekers ontslag in strijd is met het dienstbelang -het eerste onderdeel van het tweede middel- is het van belang of zijn rendementsperiode correct werd berekend. In het tweede onderdeel van het tweede middel betwist de verzoeker de juistheid van die berekening -hij is van oordeel dat de door hem gevolgde IMM-vorming geen aanleiding kan geven tot een bijkomende rendementsperiode en dat de bestreden beslissing op dat punt dan ook niet correct gemotiveerd is- en in het derde middel vertrekt de verzoeker van de stelling dat hij zijn volledige rendementperiode heeft vervuld -waarbij hij zich dus andermaal op het standpunt plaatst dat hem geen bijkomende rendementsperiode mag worden opgelegd. De berekeningswijze van de rendementsperiode -zoals door de verzoeker bekritiseerd in het tweede onderdeel van het tweede middel- dient dan ook eerst te worden onderzocht.

b) Tweede onderdeel van het tweede middel

13. Aangaande de berekening van de rendementsperiode bepaalt artikel 3 van wet van 16 maart 2000:

“§ 1. Voor de toepassing van deze wet dient onder ‘rendementsperiode’ te worden verstaan, elke periode van werkelijke dienst gedurende dewelke een militair gehouden is te dienen, naargelang het geval:

- 1° indien hij beroeps- of aanvullingsmilitair is, vanaf de datum waarop de vorming in de hoedanigheid van kandidaat-militair definitief beëindigd werd;
- 2° indien hij beroeps- of aanvullingsmilitair is en met succes de vorming van piloot van het licht vliegwezen of van piloot van de marine heeft gevolgd, vanaf de datum waarop deze vorming eindigt;
- 3° indien hij beroeps- of aanvullingsmilitair is, vanaf de einddatum van elke vormingsperiode, hierna ‘aanvullende vorming’ genoemd, die uit een vorming bekrachtigd met een diploma of een getuigschrift van hoger of gelijkgesteld onderwijs bestaat;

- 4° indien hij hulpofficier is, vanaf de datum waarop de vorming in de hoedanigheid van kandidaat-hulpofficier definitief beëindigd werd.
- 5° indien hij beroepsmilitair, aanvullingsmilitair of hulpofficier is, vanaf de einddatum van elke andere vorming, die op kosten van het Ministerie van Landsverdediging werd gevolgd en waarvan de gecumuleerde kostprijs op een periode van twee jaar het minimum bepaald door de Koning overschrijdt, zonder dat dit laatste minder dan 5 000 euro mag bedragen;
- 6° indien hij piloot is, vanaf de einddatum van elke vorming gevolgd met het oog op zijn omscholing op een ander type van luchtvaartuig dan dit waarop hij oorspronkelijk werd gevormd.

§ 2. Voor de vormingen bedoeld in § 1, 1° tot 3°, is de rendementsperiode gelijk aan anderhalve maal de duur van de vorming bepaald in deze wet, die de militair gevolgd heeft op kosten van het Ministerie van Landsverdediging.

Voor de beroeps- of aanvullingsofficier die met succes de vorming van piloot of van luchtverkeersleider heeft gevolgd, wordt de rendementsperiode evenwel verhoogd met drie jaar.

De hulpofficier piloot die werd vrijgesteld van een deel van de vorming van militair piloot die titularis is van de luchtvaartkwalificaties bedoeld in artikel 5, § 2, derde lid, van de wet van 11 november 2002 betreffende de hulpofficieren van de Krijgsmacht, verworven voorafgaand aan zijn dienstnemingsdatum, heeft evenwel een rendementsperiode van drie jaar.

De rendementsperiodes bedoeld in deze paragraaf mogen evenwel, per vorming, niet kleiner zijn dan drie jaar, noch twaalf jaar overschrijden. Wordt gelijkgesteld aan een vorming op kosten van het Ministerie van Landsverdediging : elke vorming waarvoor de militair volledige dienstont-heffingen voor de ganse duur van de vorming heeft bekomen.

§ 2bis. Voor de vormingen bedoeld in § 1, 5°, is de rendementsperiode gelijk aan twee jaar.

Voor de vorming bedoeld in § 1, 6°, is de rendementsperiode gelijk aan vier jaar.

§ 3. De rendementsperiode wordt in volle maanden berekend. Zij begint de eerste dag van de maand die volgt op de data zoals vastgesteld in § 1.

De einddatum van de rendementsperiode wordt vastgesteld op de eerste dag van de maand die volgt aan het einde van de duur van deze periode.

§ 4. (vernietigd, GWH, arrest nr. 28/2002 van 30 januari 2002)

§ 5. De vormingsduur die in aanmerking wordt genomen en de duur van de rendementsperiode worden vastgesteld in tabel A van de bijlage bij deze wet.

Een tijdens een rendementsperiode gevolgde vorming die een bijkomende rendementsperiode met zich meebrengt, heeft tot gevolg dat de lopende rendementsperiode geschorst wordt.

De rendementsperiodes voor verscheidene vormingen worden gecumuleerd, de totale rendementsperiode mag de vijftien jaar niet overschrijden.

§ 6. De lopende rendementsperiode wordt geschorst voor de militair die zich in de stand ‘in non-activiteit’ bevindt.”

14. De verzoeker heeft als beroepsmilitair de IMM-vorming gevolgd en het IMM-brevet behaald. Artikel 1, 2°, a, van het koninklijk besluit van 12 augustus 2003 betreffende de voortgezette vorming van de officieren van het actief kader van de Krijgsmacht en de beroepsproeven voor de bevordering tot de graad van majoor, bepaalt dat de IMM-vorming een extra-muros opleiding is die deel uitmaakt van de voortgezette vorming van de officieren van het actief kader. Overeenkomstig artikel 1ter, § 2, derde lid, van de wet van 18 maart 1838 houdende de organisatie van de Koninklijke Militaire School resulteert het behalen van het IMM-brevet in de academische graad van master in de militaire ingenieurswetenschappen. In toepassing van artikel 3, § 1, 3°, en artikel 3, § 2, eerste lid, van de wet van 16 maart 2000 geeft het volgen van de IMM-vorming derhalve in beginsel aanleiding tot een bijkomende rendementsperiode van anderhalve keer de duur van de vorming.

15. De verzoeker is evenwel van oordeel dat de door hem gevolgde IMM-vorming geen aanleiding kan geven tot een bijkomende rendementsperiode en verwijst naar artikel 3, § 2, vierde lid, van de wet van 16 maart 2000 dat bepaalt dat gelijkgesteld wordt aan een vorming op kosten van het ministerie van Landsverdediging: elke vorming waarvoor de militair volledige dienstontheffingen voor de ganse duur van de vorming heeft bekomen. Hij stelt dat hij het IMM-brevet behaald heeft zonder volledige dienstontheffing, in stage zijnde bij een militaire eenheid, aangezien hij voor de duur van de vorming geaffecteerd was aan het bataljon hoofdkwartier te Evere. Hij voegt ook een aantal nota's bij waaruit blijkt dat hij zijn functie is blijven uitoefenen.

16. De verzoeker stelt ten onrechte dat de omstandigheid dat hij gedurende de vorming geaffecteerd werd aan het bataljon hoofdkwartier te Evere het bewijs inhoudt dat hij geen volledige dienstontheffing heeft verkregen. Zoals de verwerende partij stelt is de affectatie slechts gebeurd omdat de verzoeker ingevolge zijn vorming langdurig afwezig was op zijn dienst, in welk geval het bataljon hoofdkwartier Evere instaat voor het administratief beheer van het personeelslid. Bovendien toont de verzoeker niet aan dat hij er gedurende de periode van zijn vorming enige prestatie zou hebben verricht. Hij brengt wel een aantal stukken bij waaruit zou moeten blijken dat hij gedurende de periode van de vorming prestaties zou hebben geleverd hebben in zijn vroegere eenheid maar zoals de verwerende partij terecht opmerkt houdt een vaste vermelding van de verzoeker als “correspondent” op documenten geen bewijs in van dergelijke prestaties. Ook de stelling van de verzoeker dat hij zijn stage zou hebben verricht in een eenheid binnen Defensie -te weten het bataljon hoofdkwartier- gaat niet op vermits hij zijn stage volbracht heeft bij een eenheid van de Nederlandse Defensie.

17. Het voorgaande leidt tot het besluit dat de verzoeker wel degelijk een volledige dienstontheffing voor het volgen van de IMM-vorming heeft gekregen zodat de verwerende partij terecht een bijkomende rendementsperiode in aanmerking heeft genomen.

18. De motivering van de bestreden beslissing verwijst dan ook niet ten onrechte naar een bijkomende rendementsperiode. Het tweede onderdeel van het tweede middel is niet ernstig.

c) Het eerste onderdeel van het tweede middel

19. De verzoeker voert aan dat de bestreden beslissing de formele motiveringsplicht schendt doordat niet afdoende gemotiveerd wordt waarom zijn ontslag strijdig is met het dienstbelang.

20. Artikel 21, § 2, van de wet van 1 maart 1958 betreffende het statuut van de beroepsofficieren van de Krijgsmacht verleent aan de minister van

Landsverdediging de bevoegdheid om het ontslag, dat een beroepsofficier bij hem heeft ingediend, te weigeren “indien hij oordeelt dat het strijdig is met het dienstbelang”. Bij de beoordeling van het dienstbelang beschikt de minister over een ruime discretionaire bevoegdheid en de Raad van State kan niet in zijn plaats over de strijdigheid van het ontslag met het dienstbelang oordelen; binnen zijn marginale toetsingsbevoegdheid kan de Raad van State enkel nagaan of de discretionair genomen beslissing steunt op deugdelijke motieven. Aldus zal hij onderzoeken of de beslissing steunt op werkelijk bestaande feitelijke gegevens, die correct vastgesteld zijn, die in feite en in rechte de beslissing kunnen dragen en die pertinent zijn in het licht van de opdracht van algemeen belang die het bestuur te vervullen heeft.

21. Zoals de verwerende partij terecht stelt haalt de verzoeker ter staving van zijn standpunt vooral argumenten -het bestaan van doorgroeimogelijkheden, het belast worden met interessante en uitdagende projecten wat van belang is in een snel evoluerende arbeidsmarkt- aan die niet relevant zijn voor de beoordeling van het dienstbelang van Landsverdediging. Waar de verzoeker in twijfel trekt dat er binnen de marine-component nog steeds een behoefte zou bestaan aan officieren met een gelijkwaardig competentieprofiel als dat van de verzoeker, wordt vastgesteld dat de verwerende partij evenwel een stuk overlegt waaruit blijkt dat er van de 47 posten met gelijkwaardig competentieprofiel er slechts 26 ingevuld zijn en dat zij verwezen heeft naar het negatief advies van de korpscommandant dat gebaseerd is op onder meer het tekort aan technisch personeel in het materieelbeheer.

22. Rekening houdende met het feit dat de verwerende partij terecht heeft vastgesteld dat de rendementsperiode nog niet vervuld is, verantwoordt de vaststelling dat er een tekort is aan personeel met een gelijkwaardig competentieprofiel, wel degelijk waarom het ontslag strijdig is met het dienstbelang.

23. Het eerste onderdeel van het tweede middel is niet ernstig.

d) Derde middel

24. De verzoeker voert de schending aan van artikel 21, § 4, van de wet van 1 maart 1958.

25. Deze bepaling heeft evenwel betrekking op de officier die de volledige rendementsperiode heeft vervuld, in welke hypothese het gevraagde ontslag slechts in uitdrukkelijk gemotiveerde uitzonderingsgevallen als strijdig met het dienstbelang kan worden bevonden. Zoals de verwerende partij terecht stelt is geen toepassing gemaakt van artikel 21, § 4, van de wet van 1 maart 1958 -vermits de verzoeker de rendementsvoorwaarde niet vervult-, maar wel van artikel 21, § 2, van voormelde wet zodat het middel faalt in rechte.

26. Het middel is niet ernstig.

27. Geen van de aangevoerde middelen is ernstig. Deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 12 maart 2012,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche